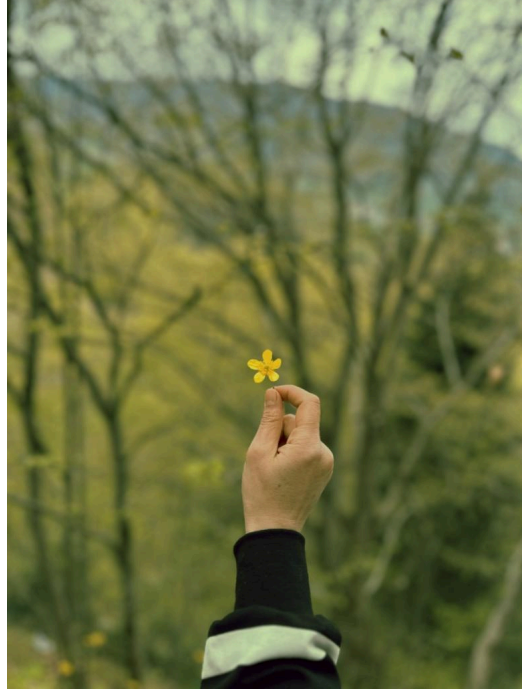

Az

– Zeynn · 03 Ağustos 2024

yüzüm gecenin kızıllaşan alev geçidi
gülüşünde sinsi sinsi
küçük birer fıravun tezahür ediyor
dilimi sızlatıyor vasıfsız kelimelerin asılsız ihbarları
bir kuşun, kursağına kadar doldurduğu acıyı taşıyamadığı en bitkin haliyim
saçlarım, semavâta uzayan yolda dikenleşen dal hükmünde
başka bir çağın başlangıcı gibi bu durum
ben ki;
bazen küfür görünen kelâmları katl etmiş, çürütmüşüm dilimde
nefesim, cesedi kokuşmuş mevt saklar teneşirinde
gözlerimde pus,
gözlerimde kanlı höykümler
ellerime avuçladığım bi dolu yas var, geleceğe miras
bir çukura ki atmışsın
tutunacak kenar yok burda
gece ki ağyar, gece dilsiz
gece kulak hırsızlığını inkâra meyilli
zaman, incelmış iğne deliği
dilim, gergefi oluyor yalnızlıkların

bir kuşun kirpikleri kadar seyrek, işleniyor mizacıma alaycılığın
uykusuzluk sendromu değil bu
bu bildiğin ölmezden evvelki işkence

neler vardı neler bende
üstümden çektiğinde bakışlarını
titreliğini emzirdiğim 'belen' uyurdu göğsümde
üşüttüğüm ciğerleri aklımın
gevşeyen yayımla, içimde harp ettiğim izbe bir şehir
hınca hınç insandan bozma canlı cenaze
bir avuç savunma nüksediyor aklımın bir köşesinde
oda 'AZ' kalan vakit aralığında ağzı kelepçeli, tutsak
ve
sızım sızım sızlayan kemikleri bedenimin..
sessiz fısıltılarını ezberlediğim kadim imge
hangi sözüne tutunsam besmeleden önce
tenime sığıştırmaktan korktuğun kokun
yastığımın altındaki şeffaf şişede
yitirdiğim hayattan kalma,
ayakta durmaya zorlanan bir hâl var bende
bir de bende bir sen dışında ne vardı

'AZ' evvel
sesimi fezaya fırlattım
israf ettim, istif edilmiş bu bedeni
alabildiğine dağıttım
yüzün, rüzgârın şimşek tanrısı
yüzüm, tebessümlerinin kuklası
yüzüm en kızılından alev geçidi
gülüşünde küçük birer fıravun tezahür ediyor
hadi bitir beni geçmişinden
bir besmelelik nefes var bende.

Zeynn